

blive stillet et forholdsvis stærkt Krav til Statskassen, idet nemlig en Havnebygning paa det Sted vil blive af den Natur, at det vil komme til at koste overordentlig meget i Forhold til det, man faar for Pengene. Endvidere er Allinge, hvad der sikkert er ærede Medlemmer tilstrækkelig bekendt, i Forvejen en af Landets fattigste Bykommuner, der har en Skatteprocent af 14,57, saa at De ville kunne forstaa, at Byen som saadan ikke er i Stand til at bære noget særlig stort Tilskud. Men der er paa den Plads Mulighed for en Udvikling, som jeg vil bede det høje Ting og specielt den højtærede Trafikminister have Øje for. Der er i Allinge og dens nærmeste Omegn Betingelser for en Stenindustri, som ingensteds i Danmark, og som vil have Udsigt til at bære sig i det Øjeblik, Besejlingsforholdene paa Havnen blive forbedrede, en Stenindustri, som absolut vilde udvide sig, hvis Besejlingsforholdene bleve bedre. Endvidere er der som faa Steder i Danmark udmærket Plads for et Fiskeri. Men det er en Kendsgerning, at der til Allinge Havn indgaar mindre Fiskeri end til nogen anden Havn paa hele Bornholm, og det har kun sin Grund i de daarlige Besejlingsforhold. Endvidere og ikke mindst vil det være ærede Medlemmer bekendt, at Allinge og dens nærmeste Omegn er det største Turistcentrum i hele Danmark. Der kommer dertil en ganske betydelig Del af de fremmede Turister, og denne Tilstrømning af Turister vil absolut øges i det Tilfælde, Havneforholdene forbedres. Sidste Aar var der en direkte Tilgang af Turister fra Tyskland paa 9,000 Personer. Disse forskellige Forhold, jeg her har nævnt, ere af den Natur, at de ikke gribe ind i ligestillede Virksomheder andre Steder, og saaledes, at de Indkomster, som paa den Maade tilgaa ikke alene Byen og Oplandet, men hele Øen, er, om jeg maa benytte det Udtryk, en Forøgelse af den nationale Indkomst, saa jeg finder det naturligt, at man ogsaa af den Grund bør træde hjælpende til. Det kunde maaske se lidt underligt ud, at jeg taler saa varmt for saa lokale Forhold som dette, og ærede Medlemmer kunne maaske tænke, at jeg kunde løbe den Risiko, om jeg maa kalde det, at komme i Totterne paa andre ærede Medlemmer i Salen, vi have jo haft det Tilfælde før under denne Finanslovdebat, at naar et enkelt Medlem var lidt for stærkt talende for sine lokale Interesser, kunde han derved komme i Modstrid med andres Interesser. Det risi-

kerer jeg ikke, idet jeg nemlig har den Ære at være Repræsentant ogsaa for de nærmeste Købstæder, saa jeg kan jo ikke godt komme i Kollision med mig selv; men jeg har tillige det Held, at min ærede Formand som Repræsentant for den samme Valgkreds, Hr. Redaktør Hauge, netop i Fjor under Finanslovens første Behandling fremdrog de samme Forhold med lige saa megen Varme, som jeg er i Stand til at gøre det, og det endskønt Hr. Redaktør Hauge er bodesiddende i Rønne og som saadan jo skulde have mere lokal Interesse for Rønne end for Allinge, og endvidere var han Medlem af Rønne Bys Kommunalraad. Jeg gaar derfor ud fra, at det høje Ting deraf vil kunne slutte, at Sagen har almen Interesse for Bornholm.

Dernæst kunde jeg have Lyst til at berøre nogle enkelte Udtalelser, der ere faldne under denne Forhandling. Af det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) blev der forleden Dag fremsat nogle Betragtninger angaaende Landbrugsbevillingerne, Betragtninger, som jeg delvis maa tage bestemt Afstand fra. Det ærede Medlem omtalte Besparselserne med Hensyn til Landbrugsforeningerne, og derefter fortsatte han saaledes: „men jeg forudsætter som selvfølgelig, at en lignende Besparselse saa ogsaa maa gøre sig gældende overfor andre Erhverv.“ Den Udtalelse vil jeg som praktisk Landbruger gerne tage bestemt Afstand fra. Jeg finder det naturligt, at i det Øjeblik Landbruget finder, at enkelte af de Landbruget tilhørende Bevillinger kunne undværes bør Landbrugets Talsmænd her paa Tingene give Afkald paa dem, og det netop sagligt set og netop ud fra den Betragtning, at de kunne undværes og bør undværes, naar man tager Hensyn til den nuværende finansielle Situation. Men man bør dertil absolut ikke knytte Krav om Nedsættelser overfor andre Erhverv. I det Øjeblik der paa andre Omraader findes Bevillinger opførte paa Finansloven, hvorom det samme kan siges, maa det være en Selvfølge, at disse ogsaa stryges; naar Landbrugets Talsmænd stryge de Landbrugsbevillinger, vi kunne undvære, bør Repræsentanterne for de andre Erhverv selvfølgelig gøre Gengæld. Men det er noget, vi ikke fra Landbrugets Side skulle fremhæve. For Resten mener jeg, at adskillige af Landbrugsbevillingerne uden Skade for Landbrugets Triysel kunne nedsættes betydeligt, nogle maaske helt stryges. Jeg gaar nemlig ud fra, at disse Landbrugsbevillinger i